

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 28.1.2016
COM(2016) 26 final

2016/0011 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που επηρεάζουν άμεσα τη
λειτουργία της εσωτερικής αγοράς**

[...]

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	4
1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ.....	4
• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης	4
• Συνοχή με τις υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα πολιτικής	4
2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ.....	5
• Νομική βάση	5
• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)	6
• Αναλογικότητα.....	6
• Επιλογή του νομικού μέσου.....	6
3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ	7
• Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη	7
• Εκτίμηση επιπτώσεων.....	7
4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ.....	8
5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	8
• Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης	8
ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΑΠΟΦΥΓΗΣ.....	21
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	27
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ	29
1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	29
2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	29
3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	29
1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	30
2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	33
3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	34

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 18 Δεκεμβρίου 2014, αναφέρουν την «επιτακτική ανάγκη να δοθεί ώθηση στις προσπάθειες για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής και του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, τόσο σε παγκόσμιο επίπεδο όσο και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ)». Από τον Δεκέμβριο του 2014, η Επιτροπή δρομολόγησε γρήγορα τα πρώτα βήματα προς μια προσέγγιση της ΕΕ. Εν τω μεταξύ, ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) ολοκλήρωσε τις εργασίες του όσον αφορά τον καθορισμό των παγκόσμιων κανόνων και προτύπων για τους σκοπούς αυτούς.

Η παρούσα οδηγία, η οποία συνήθως αναφέρεται ως οδηγία για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής, καθορίζει κανόνες κατά πρακτικών φοροαποφυγής που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Είναι ένα από τα συστατικά στοιχεία της δέσμης μέτρων της Επιτροπής για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής, η οποία αντιμετωπίζει ορισμένες σημαντικές νέες εξελίξεις και πολιτικές προτεραιότητες στη φορολογία των επιχειρήσεων που απαιτούν ταχεία αντίδραση σε επίπεδο ΕΕ. Ανταποκρίνεται ιδίως στην ολοκλήρωση του έργου κατά της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης των κερδών (BEPS) από την G20 και τον ΟΟΣΑ, καθώς και στα αιτήματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πολλών κρατών μελών, επιχειρήσεων και της κοινωνίας των πολιτών, καθώς και ορισμένων διεθνών εταίρων για μια ισχυρότερη και πιο συνεκτική προσέγγιση της ΕΕ έναντι των καταχρήσεων σε θέματα φορολογίας των επιχειρήσεων.

Τα συστήματα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία αφορούν καταστάσεις στις οποίες οι φορολογούμενοι ενεργούν κατά του ίδιου του σκοπού του νόμου, εκμεταλλευόμενοι τις διαφορές μεταξύ των εθνικών φορολογικών συστημάτων, προκειμένου να μειώσουν τη συνολική φορολογική εισφορά τους. Οι φορολογούμενοι μπορούν να επωφελούνται από χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές ή από διπλές εκπτώσεις ή να εξασφαλίζουν ότι τα εισοδήματά τους παραμένουν αφορολόγητα καθιστώντας τα εκπεστέα σε μια δικαιοδοσία ενώ αυτά δεν περιλαμβάνονται ούτε στη φορολογική βάση πέραν των συνόρων. Τα αποτελέσματα αυτών των καταστάσεων στρεβλώνουν τις επιχειρηματικές αποφάσεις στην εσωτερική αγορά, και αν δεν αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά, θα μπορούσαν να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον αθέμιτου φορολογικού ανταγωνισμού. Με σκοπό την καταπολέμηση των πρακτικών φοροαποφυγής που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής σε έξι ειδικούς τομείς: δυνατότητα φορολογικής έκπτωσης των τόκων, φορολόγηση κατά την έξοδο, ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής, έναν γενικό κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων («ΓΚΑΚ»), κανόνες για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες (ΕΑΕ), και το πλαίσιο για την αντιμετώπιση υβριδικών αναντιστοιχιών.

• Συνοχή με τις υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα πολιτικής

Η παρούσα οδηγία βασίζεται στο σχέδιο δράσης για τη δίκαιη και αποτελεσματική φορολόγηση των εταιρειών, που υπέβαλε η Επιτροπή στις 17 Ιουνίου 2015. Το εν λόγω σχέδιο δράσης ορίζει νομικά δεσμευτικούς κανόνες που θα παρέχουν στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά την εταιρική φοροαποφυγή κατά τρόπο που να εξασφαλίζει τη συλλογική ανταγωνιστικότητά τους και να σέβεται την ενιαία αγορά, ελευθερίες που προβλέπονται στη Συνθήκη, το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ

και τη νομοθεσία της ΕΕ γενικά. Στο πλαίσιο αυτό, στηρίζεται σε δύο κύριους τομείς εργασίας σε επίπεδο ΕΕ και σε διεθνές επίπεδο.

Πρώτον, στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ για την BEPS, τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν δεσμευθεί να εφαρμόσουν τα μέτρα που περιλαμβάνονται στις τελικές εκθέσεις για την BEPS, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στις 5 Οκτωβρίου 2015 και εγκρίθηκαν από τους ηγέτες της G20 το Νοέμβριο του 2015. Ωστόσο, η μονομερής και διαφοροποιημένη εφαρμογή των μέτρων για τη BEPS από κάθε κράτος μέλος θα μπορούσε να κατακερματίσει την ενιαία αγορά με τη δημιουργία συγκρούσεων μεταξύ των εθνικών πολιτικών, στρεβλώσεων και φορολογικών εμποδίων για τις επιχειρήσεις στην ΕΕ. Θα μπορούσε επίσης να δημιουργήσει νέα κενά και διαφορές τα οποία θα μπορούσαν να τα εκμεταλλεύονται οι επιχειρήσεις που επιδιώκουν να αποφύγουν τη φορολογία, υπονομεύοντας έτσι τις προσπάθειες των κρατών μελών για την αποτροπή αυτών των πρακτικών. Ως εκ τούτου, είναι ουσιώδους σημασίας για την καλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς τα κράτη μέλη – τουλάχιστον – να μεταφέρουν τα μέτρα του ΟΟΣΑ για την BEPS στα εθνικά τους νομικά συστήματα με συνεκτικό και συντονισμένο τρόπο.

Δεύτερον, η Επιτροπή ανακοίνωσε στο σχέδιο δράσης του Ιουνίου 2015 ότι θα δρομολογήσει εκ νέου την πρότασή της για την κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιρειών (ΚΕΒΦΕ), ως ολιστική λύση για τη δημιουργία πιο δίκαιης και αποτελεσματικής φορολόγησης. Επίσης, κάλεσε τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να εργάζονται για ορισμένες διεθνείς πτυχές της κοινής βάσης, που συνδέονται με το έργο του ΟΟΣΑ για την BEPS, ενώ η αναθεωρημένη πρόταση για την ΚΕΒΦΕ ήταν στο στάδιο της προετοιμασίας. Η παρούσα οδηγία λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις συζητήσεις για τα θέματα αυτά στο Συμβούλιο.

Η παρούσα οδηγία στοχεύει να επιτύχει μια ισορροπία μεταξύ, αφενός, της ανάγκης για ένα ορισμένο βαθμό ομοιομορφίας στην εφαρμογή των αποτελεσμάτων για τη BEPS σε ολόκληρη την ΕΕ και των αναγκών των κρατών μελών για να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες των φορολογικών τους συστημάτων στο πλαίσιο των νέων αυτών κανόνων. Το κείμενο περιλαμβάνει συνεπώς κανόνες βασισμένους σε αρχές και αφήνει τις λεπτομέρειες εφαρμογής στα κράτη μέλη, δεδομένου ότι αυτά βρίσκονται σε καλύτερη θέση όσον αφορά τη διαμόρφωση των συγκεκριμένων στοιχείων των κανόνων με τρόπο καλύτερα προσαρμοσμένο στα οικεία συστήματα φορολογίας των επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου, η οδηγία αναμένεται ότι θα δημιουργήσει ισότιμους όρους ελάχιστης προστασίας για τα συστήματα φορολογίας των επιχειρήσεων όλων των κρατών μελών.

Η οδηγία, σε γενικές γραμμές, αποφεύγει τους αποκλεισμούς και αποσκοπεί να καλύπτει όλους τους φορολογούμενους που υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στο κράτος μέλος. Το πεδίο εφαρμογής της καλύπτει επίσης τις μόνιμες εγκαταστάσεις, που βρίσκονται στην Ένωση, των φορολογούμενων εταιρειών που δεν υπόκεινται οι ίδιες στην οδηγία.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η νομοθεσία σχετικά με τους άμεσους φόρους εμπίπτει στο άρθρο 115 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ (ΣΛΕΕ). Η διάταξη αυτή ορίζει ότι τα νομικά μέτρα προσέγγισης δυνάμει του εν λόγω άρθρου περιβάλλονται τον νομικό τύπο της οδηγίας.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Η παρούσα πρόταση συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας. Η φύση του αντικειμένου απαιτεί μια κοινή πρωτοβουλία σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά.

Οι κανόνες της παρούσας οδηγίας έχουν ως στόχο την καταπολέμηση διασυνοριακών πρακτικών φοροδιαφυγής και θα παρέχουν ένα κοινό πλαίσιο για την εφαρμογή των αποτελεσμάτων της BEPS στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών με συντονισμένο τρόπο. Οι στόχοι αυτοί δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς μέσω δράσης που αναλαμβάνει κάθε κράτος μέλος ενεργώντας για δικό του λογαριασμό. Μια τέτοια προσέγγιση στην πραγματικότητα θα αναπαρήγαγε και ενδεχομένως θα επιδείνωνε τον υφιστάμενο κατακερματισμό στην εσωτερική αγορά και θα διαιωνίζε τις υφιστάμενες αδυναμίες και στρεβλώσεις όσον αφορά την αλληλεπίδραση ενός μωσαϊκού διαφορετικών μέτρων. Εάν ο στόχος είναι η υιοθέτηση λύσεων που λειτουργούν υπέρ της εσωτερικής αγοράς στο σύνολό της (π.χ. απάλειψη αναντιστοιχιών που είναι αποτέλεσμα των διαφορών στα εθνικά φορολογικά συστήματα) και η βελτίωση της (εσωτερικής και εξωτερικής) της ανθεκτικότητας έναντι του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, ο ενδεδειγμένος τρόπος συνεπάγεται συντονισμένες πρωτοβουλίες στο επίπεδο της ΕΕ.

Επιπλέον, μια πρωτοβουλία της ΕΕ θα προσφέρει προστιθέμενη αξία σε σχέση με ό, τι μπορεί να επιτευχθεί μέσω μιας πληθώρας εθνικών μεθόδων εφαρμογής. Δεδομένου ότι οι προβλεπόμενοι κανόνες κατά των καταχρήσεων έχουν διασυνοριακή διάσταση, είναι επιτακτική ανάγκη οι προτάσεις να εξασφαλίζουν ισορροπία ανάμεσα σε αποκλίνοντα συμφέροντα εντός της εσωτερικής αγοράς και να εξετάζει την πλήρη εικόνα, με σκοπό τον καθορισμό κοινών στόχων και λύσεων. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν η νομοθεσία είναι σχεδιασμένη σε κεντρικό επίπεδο. Τέλος, εάν τα μέτρα για την εφαρμογή της BEPS θεσπιστούν σύμφωνα με το κεκτημένο, οι φορολογούμενοι μπορούν να έχουν ασφάλεια δικαίου ότι αυτά συμμορφώνονται με τη νομοθεσία της ΕΕ.

Μια τέτοια προσέγγιση είναι, ως εκ τούτου, σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

- **Αναλογικότητα**

Τα προβλεπόμενα μέτρα δεν υπερβαίνουν το ελάχιστο αναγκαίο επίπεδο προστασίας για την εσωτερική αγορά. Ως εκ τούτου, η οδηγία δεν προβλέπει πλήρη εναρμόνιση, αλλά μόνο μια ελάχιστη προστασία για τα συστήματα φορολογίας των επιχειρήσεων των κρατών μελών. Έτσι, η οδηγία εξασφαλίζει το βασικό βαθμό συντονισμού εντός της Ένωσης για τους σκοπούς υλοποίησης των στόχων της. Υπό το πρίσμα αυτό, η πρόταση δεν υπερβαίνει ό, τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της και, ως εκ τούτου, συμμορφώνεται με την αρχή της αναλογικότητας.

- **Επιλογή του νομικού μέσου**

Η πρόταση αφορά οδηγία, που είναι το μόνο διαθέσιμο μέσο, σύμφωνα με τη νομική βάση του άρθρου 115 ΣΛΕΕ.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

• Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Τα ζητήματα που εξετάζονται στην παρούσα οδηγία έχουν συζητηθεί με τους ενδιαφερόμενους φορείς στο πλαίσιο της προτεινόμενης οδηγίας για την ΚΕΒΦΕ επί σειρά ετών. Οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών έχουν διατυπώσει σε τακτική βάση τις παρατηρήσεις τους κατά τις τεχνικές συνεδριάσεις της Ομάδας Εργασίας «Φορολογικά θέματα» του Συμβουλίου. Από τον Μάρτιο του 2011, οπότε το Σώμα των Επιτρόπων ενέκρινε την πρόταση για την ΚΕΒΦΕ, η Ομάδα Εργασίας συνεδρίασε αρκετές φορές κατά τη διάρκεια κάθε Προεδρίας, εξετάζοντας λεπτομερώς τεχνικά θέματα και θέματα πολιτικής. Επιπλέον, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ήρθαν σε επαφή με όλους τους μεγάλους επιχειρηματικούς φορείς και άκουσαν τις απόψεις τους σχετικά με διάφορα θέματα της πρότασης. Ομοίως, πολλά θέματα - κυρίως τεχνικά - της οδηγίας συζητήθηκαν σε επιστημονικά συνέδρια στα οποία συμμετείχαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής.

Τα περισσότερα κράτη μέλη είναι μέλη του ΟΟΣΑ και έχουν συμμετάσχει σε μακρόχρονες και λεπτομερείς συζητήσεις για τις δράσεις κατά της BEPS, μεταξύ άλλων όσον αφορά την επεξεργασία τεχνικών λεπτομερειών, μεταξύ 2013 και 2015. Ο ΟΟΣΑ οργάνωσε εκτενείς δημόσιες διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερομένους σχετικά με κάθε μία από τις δράσεις κατά της BEPS. Επιπλέον, η Επιτροπή έχει συζητήσει εσωτερικά και με εμπειρογνώμονες του ΟΟΣΑ για διάφορα θέματα σχετικά με την BEPS (π.χ. νομοθεσία περί των ΕΑΕ), ιδίως σε περιπτώσεις όπου η Επιτροπή είχε αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον ορισμένες ιδέες και/ή προτεινόμενες λύσεις συμβιβάζονται με το δίκαιο της ΕΕ.

Κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2014, η Ιταλική Προεδρία του Συμβουλίου δρομολόγησε την ιδέα ενός «χάρτη πορείας» ΕΕ - BEPS. Το Συμβούλιο συζήτησε την πρόταση για την ΚΕΒΦΕ και επικεντρώθηκε ιδίως στα διεθνή και τα σχετικά με την BEPS στοιχεία της. Στο πλαίσιο αυτό, η Προεδρία ενθάρρυνε τη συνέπεια με παράλληλες πρωτοβουλίες του ΟΟΣΑ, συμμορφούμενη παράλληλα προς τη νομοθεσία της ΕΕ. Η προσέγγιση αυτή εγκρίθηκε από την ομάδα εργασίας υψηλού επιπέδου σχετικά με τη φορολογία και συνεχίστηκε από τις επόμενες Προεδρίες. Οι συζητήσεις για τον χάρτη πορείας ΕΕ - BEPS συνεχίστηκαν το 2015. Ο στόχος ήταν η συμβολή στη συζήτηση του ΟΟΣΑ και η προετοιμασία του δρόμου για την ομαλή εφαρμογή των μελλοντικών συστάσεων του ΟΟΣΑ, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της ΕΕ.

Τα στοιχεία της παρούσας πρότασης οδηγίας είχαν παρουσιαστεί σε γενικές γραμμές και συζητηθεί με τις αντιπροσωπίες των κρατών μελών και με αντιπροσώπους των επιχειρήσεων και μη κυβερνητικών οργανώσεων σε συνεδρίαση της πλατφόρμας για τη χρηστή διακυβέρνηση στον φορολογικό τομέα στις 30 Νοεμβρίου 2015.

• Εκτίμηση επιπτώσεων

Μετά την δημοσίευση της έκθεσής του με τίτλο «Αντιμετώπιση της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης κερδών» στις αρχές του 2013 και την έγκριση του λεγόμενου *σχεδίου δράσης για τη BEPS* από τους ηγέτες της G20 τον Σεπτέμβριο του 2013, ο ΟΟΣΑ δρομολόγησε μια διετή περίοδο εντατικών εργασιών που κατέληξαν στην έκδοση 13 εκθέσεων, τον Νοέμβριο του 2015. Οι εκθέσεις αυτές καθορίζουν νέα ή ενισχυμένα διεθνή πρότυπα καθώς και συγκεκριμένα μέτρα που θα βοηθήσουν τα κράτη μέλη να αντιμετωπίζουν τη BEPS. Στο πλαίσιο αυτό, τα μέλη του ΟΟΣΑ/της G20 είναι δεσμευμένα σε αυτήν τη συνολική δέσμη μέτρων και στη συνεκτική εφαρμογή της.

Πολλά κράτη μέλη, υπό την ιδιότητά τους ως μελών του ΟΟΣΑ, έχουν αναλάβει να μεταφέρουν τα αποτελέσματα του σχεδίου BEPS στο εθνικό τους δίκαιο, και να το πράξουν επείγοντως. Λαμβάνοντας υπόψη αυτό, είναι ζωτικής σημασίας να επιτευχθεί ταχεία πρόοδος όσον αφορά την έγκριση κανόνων για το συντονισμό της εφαρμογής των συμπερασμάτων για τη BEPS στο πλαίσιο της ΕΕ. Υπό το πρίσμα του μεγάλου κινδύνου κατακερματισμού της εσωτερικής αγοράς, που θα μπορούσε ενδεχομένως να προκύψει από μη συντονισμένες μονομερείς δράσεις από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή προτείνει, στην παρούσα πρόταση, ελάχιστες κοινές λύσεις προς εφαρμογή. Η Επιτροπή κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια για να ανταποκριθεί ταυτόχρονα τόσο στην επείγουσα ανάγκη να αναληφθεί δράση, όσο και στην επιτακτική ανάγκη να αποφευχθεί η διακινδύνευση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς είτε από μονομερή μέτρα που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη (ανεξάρτητα από το αν είναι μέλη του ΟΟΣΑ ή όχι) ενεργώντας από μόνα τους, είτε από την απουσία δράσης άλλων κρατών μελών. Εξετάστηκε επίσης το ενδεχόμενο να προταθεί μη δεσμευτικό δίκαιο, αλλά απορρίφθηκε ως ακατάλληλο για τη διασφάλιση μιας συντονισμένης προσέγγισης.

Προκειμένου να υπάρχει επικαιροποιημένη ανάλυση και αποδεικτικά στοιχεία, ένα χωριστό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής (SWD) που συνοδεύει το σχέδιο οδηγίας παρέχει εκτενή επισκόπηση των υφιστάμενων ακαδημαϊκών εργασιών και οικονομικά στοιχεία στον τομέα της διάβρωσης της βάσης και της μεταβίβασης κερδών. Αυτό βασίζεται σε πρόσφατες μελέτες, μεταξύ άλλων, από τον ΟΟΣΑ, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής υπογραμμίζει τις κινητήριες δυνάμεις και τους πλέον κοινούς προσδιορισθέντες μηχανισμούς που, σύμφωνα με τις εκθέσεις του ΟΟΣΑ, συνδέονται με τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό. Το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής συνοψίζει τα συμπεράσματα μιας εμπεριστατωμένης επισκόπησης των βασικών μηχανισμών επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού με βάση την ανάλυση ανά κράτος μέλος, που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό της Επιτροπής το 2015. Το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο η οδηγία είναι συμπληρωματική σε σχέση με άλλες πρωτοβουλίες που αποβλέπουν στην εφαρμογή των αποτελεσμάτων των εκθέσεων του ΟΟΣΑ για την BEPS στην ΕΕ και τη συμβολή σε ένα κοινό ελάχιστο επίπεδο προστασίας κατά της φοροαποφυγής.

Στο πλαίσιο αυτό, δεν πραγματοποιήθηκε εκτίμηση των επιπτώσεων για την παρούσα πρόταση, για τους εξής λόγους: υπάρχει ισχυρή σύνδεση με το έργο του ΟΟΣΑ για την BEPS. Το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής παρέχει ένα σημαντικό σύνολο στοιχείων και αναλύσεων. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν εκτεταμένη συμμετοχή σε διαβουλεύσεις σχετικά με τις τεχνικές πτυχές των προτεινόμενων κανόνων σε προηγούμενο στάδιο. Και, ειδικότερα, υπάρχει σήμερα επείγουσα ζήτηση για συντονισμένη δράση εντός της ΕΕ σχετικά με το εν λόγω θέμα διεθνούς πολιτικής προτεραιότητας.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η παρούσα πρόταση οδηγίας δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις για την ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης

Η οδηγία σε γενικές γραμμές αποφεύγει τους αποκλεισμούς και αποσκοπεί να καλύπτει όλους τους φορολογούμενους που υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στο κράτος μέλος. Το πεδίο εφαρμογής της καλύπτει, επίσης τις μόνιμες εγκαταστάσεις, που βρίσκονται στην Ένωση, των φορολογούμενων εταιρειών που δεν υπόκεινται στην οδηγία.

Τα συστήματα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία αφορούν καταστάσεις στις οποίες οι φορολογούμενοι ενεργούν κατά του ίδιου του σκοπού του νόμου, εκμεταλλευόμενοι τις διαφορές μεταξύ των εθνικών φορολογικών συστημάτων, προκειμένου να μειώσουν τη συνολική φορολογική εισφορά τους. Οι φορολογούμενοι μπορούν να επωφελούνται από χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές ή από διπλές εκπτώσεις και να εξασφαλίζουν ότι τα εισοδήματά τους παραμένουν αφορολόγητα, καθιστώντας τα εκπεστέα σε μια δικαιοδοσία ενώ αυτά δεν περιλαμβάνονται ούτε στη φορολογική βάση πέραν των συνόρων. Το αποτέλεσμα αυτών των καταστάσεων στρεβλώνει τις επιχειρηματικές αποφάσεις στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς και, αν δεν αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά, θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα περιβάλλον αθέμιτου φορολογικού ανταγωνισμού. Με σκοπό την καταπολέμηση πρακτικών φοροαποφυγής που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής σε έξι ειδικούς τομείς: δυνατότητα φορολογικής έκπτωσης των τόκων, φορολόγηση κατά την έξοδο, ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής, έναν γενικό κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων («ΓΚΑΚ»), κανόνες για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες (ΕΑΕ), και το πλαίσιο για την αντιμετώπιση υβριδικών αναντιστοιχιών.

- Δυνατότητα έκπτωσης των τόκων

Οι πολυεθνικοί όμιλοι συχνά χρηματοδοτούν τις οικονομικές οντότητες του ομίλου που βρίσκονται σε δικαιοδοσίες με υψηλή φορολογία με χρέος, και μεριμνούν ώστε αυτές οι εταιρείες να επιστρέφουν «διογκωμένους» τόκους σε θυγατρικές που είναι εγκατεστημένες σε δικαιοδοσίες με χαμηλή φορολογία. Έτσι, η φορολογική βάση του ομίλου (ή, ακριβέστερα, των οντοτήτων που καταβάλλουν «διογκωμένους» τόκους) μειώνεται στις δικαιοδοσίες με υψηλή φορολογία ενώ αυξάνεται στο κράτος με χαμηλή φορολογία, στο οποίο εισπράττεται η πληρωμή των τόκων. Συνολικά, το αποτέλεσμα είναι η μειωμένη φορολογική βάση για τον πολυεθνικό όμιλο ως σύνολο.

Ο στόχος του προτεινόμενου κανόνα είναι να αποθαρρύνει την πρακτική, περιορίζοντας το ποσό των τόκων που ο φορολογούμενος δικαιούται να εκπέσει κατά τη διάρκεια ενός φορολογικού έτους. Με τον τρόπο αυτό, αναμένεται επίσης να μετριαστεί η μεροληψία κατά της χρηματοδότησης με ίδια κεφάλαια. Για το σκοπό αυτό, οι καθαρές δαπάνες για τόκους θα μπορούν να εκπίπτουν μόνο μέχρι μια σταθερή αναλογία που θα βασίζεται στα ακαθάριστα κέρδη λειτουργίας της φορολογούμενης εταιρείας. Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία καθορίζει ένα ελάχιστο επίπεδο προστασίας για την εσωτερική αγορά, προβλέπεται ο καθορισμός του συντελεστή δυνατότητας έκπτωσης στην κορυφή της κλίμακας (10-30 %) που συνιστά ο ΟΟΣΑ. Τα κράτη μέλη δύνανται στη συνέχεια να θεσπίσουν αυστηρότερους κανόνες.

Μολονότι είναι γενικά αποδεκτό ότι οι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, δηλαδή τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, πρέπει επίσης να υπόκεινται σε περιορισμούς όσον αφορά το δικαίωμα έκπτωσης των τόκων, αναγνωρίζεται επίσης ότι οι δύο αυτοί τομείς παρουσιάζουν ειδικά χαρακτηριστικά που απαιτούν μια πιο εξατομικευμένη προσέγγιση. Τούτο ισχύει κυρίως διότι, σε αντίθεση με άλλους τομείς της οικονομίας, οι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις βαρύνονται με χρηματοπιστωτικά κόστη η αντλούν χρηματοπιστωτικά έσοδα στο πλαίσιο των βασικών τους δραστηριοτήτων. Δεδομένου ότι οι συζητήσεις στον τομέα αυτό δεν έχουν ακόμη καταλήξει σε επαρκή συμπεράσματα στο διεθνές και το ενωσιακό πλαίσιο, δεν κατέστη ακόμη δυνατό να προβλεφθούν ειδικοί κανόνες για τον χρηματοπιστωτικό και τον ασφαλιστικό τομέα. Είναι πάντως αναγκαίο να διευκρινιστεί ότι, παρά τον προσωρινό αποκλεισμό των εν λόγω χρηματοπιστωτικών

επιχειρήσεων, υπάρχει η πρόθεση να διατυπωθεί τελικά ένας κανόνας περιορισμού των τόκων με ευρύ πεδίο κάλυψης, που δεν θα υπόκειται σε εξαιρέσεις.

- Φορολόγηση κατά την έξοδο

Οι φορολογούμενοι ενδέχεται να προσπαθήσουν να μειώσουν τη φορολογική επιβάρυνσή τους, μεταφέροντας τη φορολογική κατοικία τους ή/και τα περιουσιακά στοιχεία τους σε μια δικαιοδοσία με χαμηλή φορολογία. Τέτοιου είδους πρακτικές στρεβλώνουν την αγορά διότι διαβρώνουν τη φορολογική βάση του κράτους αναχώρησης και μετατοπίζουν τα μελλοντικά κέρδη έτσι ώστε να υπόκεινται σε φόρο στη δικαιοδοσία προορισμού που έχει χαμηλή φορολογία. Εάν οι φορολογούμενοι μεταφέρουν την φορολογική τους κατοικία από ένα κράτος μέλος, το κράτος αυτό θα στερηθεί το μελλοντικό του δικαίωμα στα φορολογικά έσοδα των εν λόγω φορολογουμένων, τα οποία μπορεί να έχουν ήδη δημιουργηθεί αλλά δεν έχουν ακόμη πραγματοποιηθεί. Το ίδιο πρόβλημα προκύπτει όταν οι φορολογούμενοι μεταφέρουν περιουσιακά στοιχεία (χωρίς να τα πουλήσουν) από ένα κράτος μέλος και τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν μη πραγματοποιηθέντα κέρδη.

Η φορολόγηση κατά την έξοδο από μια χώρα εξυπηρετεί τον σκοπό της πρόληψης της διάβρωσης της φορολογικής βάσης στο κράτος προέλευσης όταν υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού που περιλαμβάνουν μη πραγματοποιηθέντα κέρδη μεταφέρονται, χωρίς αλλαγή κυριότητας, εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας του εν λόγω κράτους μέλους. Δεδομένου ότι η εφαρμογή της φορολόγησης κατά την έξοδο εντός της Ένωσης πρέπει να είναι σύμφωνη με τις θεμελιώδεις ελευθερίες και σύμφωνη με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), η εν λόγω οδηγία καλύπτει επίσης την πτυχή ενωσιακού δικαίου της φορολόγησης κατά την έξοδο, παρέχοντας στους φορολογούμενους τη δυνατότητα να αναβάλουν την πληρωμή του ποσού του φόρου για ορισμένο αριθμό ετών και να την εξοφλούν με κλιμακωτές πληρωμές.

- Ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής

Λόγω των εγγενών δυσχερειών στην παροχή έκπτωσης για τους φόρους που καταβάλλονται στην αλλοδαπή, τα κράτη τείνουν όλο και περισσότερο να απαλλάσσουν από τη φορολογία τα εισοδήματα αλλοδαπής προελεύσεως. Οι ακούσιες αρνητικές επιπτώσεις αυτής της προσέγγισης είναι ότι ενδέχεται να ενθαρρύνει την είσοδο, στην εσωτερική αγορά, αφορολόγητου εισοδήματος ή εισοδήματος με χαμηλή φορολόγηση, το οποίο στη συνέχεια θα κυκλοφορεί – σε πολλές περιπτώσεις, αφορολόγητο – στο εσωτερικό της Ένωσης, χρησιμοποιώντας τα διαθέσιμα μέσα στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης.

Οι ρήτρες προοδευτικής απαλλαγής χρησιμοποιούνται συνήθως για την καταπολέμηση τέτοιου είδους πρακτικών. Συγκεκριμένα, ο φορολογούμενος υπόκειται σε φορολογία (αντί να εξαιρείται) και του χορηγείται πίστωση για τον φόρο που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή. Με τον τρόπο αυτό, οι επιχειρήσεις αποθαρρύνονται από τη μετατόπιση των κερδών από δικαιοδοσίες με υψηλή φορολογία σε εδάφη με χαμηλή φορολογία, εκτός αν υπάρχει επαρκής επιχειρηματική αιτιολόγηση για τις μεταβιβάσεις αυτές.

Το κατώτατο όριο χαμηλής φορολογίας

Στην πρότασή της για οδηγία σχετικά με την ΚΕΒΦΕ, η Επιτροπή εισήγαγε μια ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής για να καλύψει καταστάσεις κατά τις οποίες τα εισοδήματα που εισρέουν στην εσωτερική αγορά από τρίτη χώρα είχαν υποβληθεί σε φόρο επί των κερδών στην εν λόγω τρίτη χώρα, με νόμιμο συντελεστή φορολογίας εταιρειών κατώτερο από 40 τοις εκατό του μέσου όρου των νόμιμων συντελεστών φορολογίας εταιρειών στην Ένωση. Ο

κανόνας αυτός θα εξασφαλίσει ότι το εισόδημα προέλευσης τρίτων χωρών που εισέρχεται στην Ένωση, αφού έχει φορολογηθεί σε επίπεδο τουλάχιστον ίσο με το χαμηλότερο επίπεδο φορολογίας που θα είχε επιβληθεί στην πληρωμή αυτή αν προερχόταν από ένα κράτος μέλος. Για το σκοπό αυτό, η πρόταση για μια ΚΕΒΦΕ παραπέμπει, ως μέτρο σύγκρισης, στον μέσο όρο των νόμιμων συντελεστών φορολογίας εταιρειών στην Ένωση.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η παρούσα οδηγία δεν θεσπίζει αυτόνομο καθεστώς φορολογίας των εταιρειών, ούτε περιλαμβάνει μηχανισμό για την ενοποίηση των φορολογικών βάσεων των εταιρειών ενός ομίλου σε ολόκληρη την Ένωση όπως θα γινόταν στο πλαίσιο μιας πρότασης για ΚΕΒΦΕ, θα ήταν λογικό να χρησιμοποιηθεί, ως βάση αναφοράς, ο νόμιμος συντελεστής φορολογίας εταιρειών στο κράτος μέλος της φορολογούμενης εταιρείας που λαμβάνει τα αλλοδαπά εισοδήματα – τουλάχιστον έως ότου υλοποιηθούν τα σχέδια για την επαναδρομολόγηση της ΚΕΒΦΕ, όπως έχει ανακοινώσει η Επιτροπή.

Το προτεινόμενο σύστημα λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι δεν υπάρχει εναρμόνιση των συντελεστών φορολογίας εταιρειών στην Ένωση. Προκειμένου να στοχεύονται οι πρακτικές φοροαποφυγής, το κατώτατο όριο θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να οριστεί έτσι ώστε να καλύπτει καταστάσεις κατά τις οποίες η φορολογία είναι σε επίπεδο κάτω του 50 τοις εκατό σε σύγκριση με το κράτος του φορολογούμενου αποδέκτη. Ωστόσο, δεν θα πρέπει επίσης να καθοριστεί το κατώτατο όριο σε τόσο χαμηλό επίπεδο ώστε να αφαιρέσει κάθε νόημα από το μέτρο, καλύπτοντας μόνο τις πιο επιθετικές φορολογικές δικαιοδοσίες. Υπό το πρίσμα αυτό, μια δοκιμή σύμφωνα με την οποία ο νόμιμος συντελεστής φορολογίας εταιρειών στη χώρα κατοικίας της οντότητας ή στη χώρα στην οποία βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είναι χαμηλότερος του 40 τοις εκατό του νόμιμου συντελεστή φορολογίας εταιρειών στο κράτος μέλος της φορολογούμενης εταιρείας, θα εξασφαλίζει ισορροπία μεταξύ της αναγνώρισης της δυνατότητας θεμιτού φορολογικού ανταγωνισμού και της ανάγκης πρόληψης πρακτικών φοροαποφυγής.

Επιπλέον, με την εφαρμογή ρήτρας προοδευτικής απαλλαγής, το εισόδημα προέλευσης τρίτων χωρών που εισρέει στην Ένωση θα φορολογείται από το κράτος μέλος της φορολογούμενης εταιρείας στο ίδιο επίπεδο με το εισόδημα εγχώριας προέλευσης, πράγμα που θα εξασφαλίζει την ίση μεταχείριση μεταξύ των πληρωμών ενωσιακής προέλευσης και προέλευσης τρίτων χωρών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κράτη μέλη θα εξακολουθήσουν να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού και του διεθνούς δικαίου.

- Γενικός κανόνας απαγόρευσης των καταχρήσεων («ΓΚΑΚ»)

Τα συστήματα φορολογικού σχεδιασμού είναι πολύ περίπλοκα και η φορολογική νομοθεσία συνήθως δεν εξελίσσεται αρκετά γρήγορα ώστε να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία ειδικά μέτρα για την αντιμετώπιση αυτών των συστημάτων. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ένας ΓΚΑΚ είναι χρήσιμος σε ένα φορολογικό σύστημα· επιτρέπει τον εντοπισμό των καταχρηστικών φορολογικών πρακτικών παρά την απουσία ειδικού κανόνα για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής.

Ο ΓΚΑΚ είναι σχεδιασμένος έτσι ώστε να καλύπτει τα κενά που μπορεί να υπάρχουν στους ειδικούς αντικαταχρηστικούς κανόνες μιας χώρας κατά της φοροαποφυγής. Θα δώσει στις αρχές την εξουσία να στερούν από τους φορολογούμενους το όφελος των καταχρηστικών φορολογικών ρυθμίσεων. Στο πλαίσιο της συμμόρφωσης με το κεκτημένο, ο προτεινόμενος ΓΚΑΚ είναι διαμορφωμένος έτσι ώστε να αντικατοπτρίζει τα κριτήρια τεχνητού χαρακτήρα του ΔΕΚ όπου αυτά εφαρμόζονται εντός της Ένωσης.

- Κανόνες για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες (EAE)

Οι φορολογούμενοι με ελεγχόμενες θυγατρικές που βρίσκονται σε χώρες με χαμηλή φορολογία μπορούν να προβαίνουν σε πρακτικές φορολογικού σχεδιασμού στο πλαίσιο των οποίων μετατοπίζουν μεγάλα ποσά κερδών από την (υψηλής φορολογίας) μητρική εταιρεία προς θυγατρικές που υπόκεινται σε χαμηλό φορολογικό συντελεστή. Το αποτέλεσμα είναι να μειώνεται η συνολική φορολογική επιβάρυνση του ομίλου. Η ανωτέρω ανάλυση σχετικά με το κατώτατο όριο χαμηλής φορολογίας ισχύει επίσης για τους κανόνες για τις EAE.

Το εισόδημα που μετατοπίζεται προς τη θυγατρική είναι συνήθως κινητό παθητικό εισόδημα. Για παράδειγμα, ένα συνηθισμένο τέτοιο σύστημα αποτελείται από ένα πρώτο στάδιο που περιλαμβάνει τη μεταβίβαση, εντός ενός ομίλου, της ιδιοκτησίας άυλων περιουσιακών στοιχείων (π.χ. δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας) στην EAE και, σε ένα δεύτερο στάδιο, τη μετατόπιση μεγάλων ποσών εισοδήματος υπό τη μορφή της καταβολής δικαιωμάτων εκμετάλλευσης ως αντάλλαγμα για το δικαίωμα χρήσης των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν και που διαχειρίζεται η EAE. Η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς έχει επηρεασθεί από παρόμοιες πρακτικές μετατόπισης κερδών, ιδίως όταν μετατοπίζεται το εισόδημα σε προορισμούς εκτός ΕΕ, προς τρίτες χώρες χαμηλής φορολογίας.

Οι κανόνες για τις EAE ανακατανέμουν το εισόδημα μιας αλλοδαπής ελεγχόμενης θυγατρικής με χαμηλή φορολόγηση στη μητρική της εταιρεία. Ως εκ τούτου, η μητρική εταιρεία φορολογείται επί του εισοδήματος στο κράτος της κατοικίας της – συνήθως πρόκειται για κράτος με υψηλή φορολογία. Ως εκ τούτου, η νομοθεσία περί των EAE επιδιώκει να εξαλείψει τα κίνητρα για τη μετατόπιση του εισοδήματος, ούτως ώστε αυτό να φορολογείται με βάση χαμηλό συντελεστή σε άλλη δικαιοδοσία.

- Πλαίσιο για την αντιμετώπιση των υβριδικών αποκλίσεων

Οι υβριδικές αποκλίσεις είναι συνέπεια διαφορών ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό των πληρωμών (χρηματοπιστωτικά μέσα) ή των οντοτήτων, όταν δύο νομικά συστήματα αλληλεπιδρούν μεταξύ τους. Τέτοιες διαφορές μπορούν συχνά να οδηγήσουν σε διπλές εκπτώσεις (δηλαδή εκπτώσεις και στις δύο πλευρές των συνόρων) ή σε μείωση του εισοδήματος στη μία πλευρά των συνόρων χωρίς αύξησή του στην άλλη πλευρά. Οι φορολογούμενοι, ιδίως εκείνοι που συμμετέχουν σε διασυνοριακές δομές, συχνά επωφελούνται από αυτές τις διαφορές μεταξύ των εθνικών φορολογικών συστημάτων και μειώνουν τη συνολική φορολογική οφειλή τους στην Ένωση.

Το πρόβλημα αυτό έχει εξεταστεί από την ομάδα του κώδικα δεοντολογίας για τη φορολογία των επιχειρήσεων και τον ΟΟΣΑ. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη θα θεσπίσουν κανόνες για την αποτελεσματική καταπολέμηση των αναντιστοιχιών αυτών, η παρούσα οδηγία ορίζει ότι ο νομικός χαρακτηρισμός ενός υβριδικού μέσου ή οντότητας από το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται μια πληρωμή, δαπάνη ή ζημία, ανάλογα με την περίπτωση, ακολουθείται από το άλλο κράτος μέλος που εμπλέκεται στην αναντιστοιχία.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 115,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι τρέχουσες πολιτικές προτεραιότητες στον τομέα της διεθνούς φορολογίας τονίζουν την ανάγκη για τη διασφάλιση της καταβολής των φόρων στον τόπο στον οποίο παράγονται τα κέρδη και η αξία. Επομένως, είναι επιτακτική ανάγκη να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στον δίκαιο χαρακτήρα των φορολογικών συστημάτων και να επιτραπεί στις κυβερνήσεις να ασκούν αποτελεσματικά τη φορολογική τους κυριαρχία. Αυτοί οι νέοι πολιτικοί στόχοι έχουν μετατραπεί σε συστάσεις για συγκεκριμένη δράση στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας κατά της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης των κερδών (BEPS) του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ). Για να αντιμετωπιστεί η ανάγκη για πιο δίκαιη φορολόγηση, η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της, της 17 Ιουνίου 2015, καθορίζει ένα σχέδιο δράσης για τη δίκαιη και αποτελεσματική φορολόγηση εταιρειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση³ (το σχέδιο δράσης).
- (2) Τα περισσότερα κράτη μέλη, υπό την ιδιότητά τους ως μελών του ΟΟΣΑ, έχουν αναλάβει τη δέσμευση να εφαρμόσουν τα αποτελέσματα των 15 επιμέρους δράσεων κατά της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης κερδών, που δημοσιεύθηκαν στις 5 Οκτωβρίου 2015. Ως εκ τούτου, είναι ουσιώδους σημασίας για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ως ελάχιστη προϋπόθεση, τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τις δεσμεύσεις τους στο πλαίσιο της BEPS και γενικότερα, να λάβουν μέτρα για την αποθάρρυνση πρακτικών φοροαποφυγής και την εξασφάλιση δίκαιης και αποτελεσματικής φορολόγησης στην Ένωση κατά τρόπο επαρκώς συνεκτικό και συντονισμένο. Σε μια αγορά όπου οι οικονομίες είναι σε μεγάλο βαθμό

¹ EE C της , σ. .

² EE C της , σ. .

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Ένα δικαιότερο και αποδοτικότερο σύστημα φορολόγησης των εταιρειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση: 5 νευραλγικοί τομείς δράσης» COM(2015) 302 final της 17ης Ιουνίου 2015.

ολοκληρωμένες, υπάρχει ανάγκη για κοινές στρατηγικές προσεγγίσεις και συντονισμένη δράση, ώστε να βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να μεγιστοποιηθούν οι θετικές επιπτώσεις της πρωτοβουλίας κατά της BEPS. Επιπλέον, μόνο ένα κοινό πλαίσιο θα μπορούσε να αποτρέψει τον κατακερματισμό της αγοράς και τον τερματισμό υφιστάμενων αναντιστοιχιών και στρεβλώσεων της αγοράς. Τέλος, τα εθνικά μέτρα εφαρμογής που ακολουθούν μια κοινή γραμμή σε ολόκληρη την Ένωση θα παράσχουν ασφάλεια δικαίου στους φορολογούμενους ως προς το ότι τα εν λόγω μέτρα είναι συμβατά με το δίκαιο της Ένωσης.

- (3) Είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κανόνες προκειμένου να ενισχυθεί το μέσο επίπεδο προστασίας για την αντιμετώπιση του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού στην εσωτερική αγορά. Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένοι σε 28 διαφορετικά συστήματα φορολογίας εταιρειών, θα πρέπει να περιορίζονται σε γενικές διατάξεις και να αφήνουν την εφαρμογή στα κράτη μέλη, δεδομένου ότι αυτά βρίσκονται σε καλύτερη θέση για να διαμορφώσουν τα συγκεκριμένα στοιχεία των κανόνων αυτών κατά τρόπο που ταιριάζει καλύτερα τα οικεία συστήματα φόρου επί των εταιρειών. Ο εν λόγω στόχος θα μπορούσε να επιτευχθεί με τη δημιουργία ενός ελάχιστου επιπέδου προστασίας των εθνικών συστημάτων φορολογίας των εταιρειών σε ολόκληρη την Ένωση. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να συντονιστούν οι αντιδράσεις των κρατών μελών στην εφαρμογή των αποτελεσμάτων των 15 επιμέρους δράσεων κατά της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης των κερδών, με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της εσωτερικής αγοράς στο σύνολό της για την καταπολέμηση των πρακτικών φοροδιαφυγής. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να καθοριστεί ένα κοινό ελάχιστο επίπεδο προστασίας για την εσωτερική αγορά σε ειδικούς τομείς.
- (4) Είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κανόνες που θα ισχύουν για όλους τους φορολογούμενους που υπόκεινται στον φόρο επί των εταιρειών σε ένα κράτος μέλος. Οι εν λόγω κανόνες θα πρέπει να ισχύουν και για τις μόνιμες εγκαταστάσεις των εν λόγω φορολογούμενων εταιρειών που μπορεί να βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη. Οι φορολογούμενες εταιρείες μπορούν να είναι κάτοικοι για φορολογικούς σκοπούς σε ένα κράτος μέλος ή να έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους. Οι μόνιμες εγκαταστάσεις οντοτήτων που είναι κάτοικοι για φορολογικούς σκοπούς σε τρίτη χώρα θα πρέπει να καλύπτονται επίσης από τους εν λόγω κανόνες, εφόσον βρίσκονται σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.
- (5) Είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κανόνες κατά της διάβρωσης των φορολογικών βάσεων στην εσωτερική αγορά και της μετατόπισης των κερδών εκτός της εσωτερικής αγοράς. Είναι αναγκαίοι κανόνες στους εξής τομείς για την επίτευξη αυτού του στόχου: περιορισμοί στην δυνατότητα έκπτωσης των τόκων, φορολόγηση κατά την έξοδο από μια χώρα, ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής, γενικός κανόνας απαγόρευσης των καταχρήσεων, ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες και πλαίσιο κανόνων για την αντιμετώπιση υβριδικών αποκλίσεων. Όταν η εφαρμογή των κανόνων αυτών οδηγεί σε διπλή φορολογία, οι φορολογούμενοι πρέπει να λαμβάνουν ελάφρυνση μέσω της εκπτώσεως του φόρου που έχει καταβληθεί σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, ανάλογα με την περίπτωση. Επομένως, οι κανόνες θα πρέπει να αποσκοπούν όχι μόνο στην καταπολέμηση των πρακτικών φοροδιαφυγής αλλά και στην αποτροπή της δημιουργίας εμποδίων στην αγορά, όπως η διπλή φορολόγηση.
- (6) Σε μια προσπάθεια να μειώσουν τη συνολική φορολογική οφειλή τους, οι διασυννοριακοί όμιλοι εταιρειών προβαίνουν όλο και περισσότερο σε μετατόπιση των κερδών, συχνά μέσω διογκωμένων πληρωμών τόκων, από δικαιοδοσίες με υψηλή φορολογία προς χώρες με καθεστώτα χαμηλότερης φορολογίας. Ο κανόνας

περιορισμού των τόκων είναι αναγκαίος προκειμένου να αποθαρρυνθούν τέτοιες πρακτικές με τον περιορισμό στην δυνατότητα έκπτωσης του καθαρού χρηματοπιστωτικού κόστους των φορολογουμένων (δηλαδή του ποσού κατά το οποίο οι χρηματοπιστωτικές δαπάνες υπερβαίνουν τα χρηματοπιστωτικά έσοδα). Είναι, επομένως, αναγκαίο να καθοριστεί μια αναλογία για τη δυνατότητα έκπτωσης που αναφέρεται στα έσοδα του φορολογουμένου προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων (EBITDA). Τα χρηματοπιστωτικά έσοδα που απαλλάσσονται από φόρους δεν πρέπει να συμψηφίζονται με χρηματοπιστωτικές δαπάνες. Αυτό συμβαίνει επειδή μόνο το φορολογητέο εισόδημα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στον καθορισμό του ύψους των τόκων μέχρι το οποίο μπορεί να εφαρμοστεί έκπτωση φόρου. Για τη διευκόλυνση των φορολογουμένων που αντιμετωπίζουν μειωμένους κινδύνους σχετικά με τη διάβρωση της φορολογικής βάσης και τη μετατόπιση των κερδών, τα καθαρά έσοδα από τόκους θα πρέπει πάντα να εκπίπτουν έως ένα καθορισμένο μέγιστο ποσό, το οποίο ενεργοποιείται όταν οδηγεί σε υψηλότερη έκπτωση απ' ό,τι η αναλογία η βασισμένη στα EBITDA. Σε περίπτωση που η φορολογούμενη εταιρεία αποτελεί μέρος ομίλου που υποβάλλει υποχρεωτικούς ενοποιημένους λογαριασμούς, το συνολικό χρέος του ομίλου θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τους σκοπούς της χορήγησης στους φορολογούμενους δικαίωμα εκπτώσεως υψηλότερων ποσών καθαρού χρηματοπιστωτικού κόστους. Ο κανόνας περιορισμού των τόκων θα πρέπει να εφαρμόζεται σε σχέση με το καθαρό χρηματοπιστωτικό κόστος ενός φορολογουμένου χωρίς διάκριση αν οι δαπάνες προέρχονται από χρέος που λαμβάνεται σε εθνικό επίπεδο, σε διασυνοριακό επίπεδο εντός της Ένωσης ή από τρίτη χώρα. Μολονότι είναι γενικά αποδεκτό ότι οι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, δηλαδή τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, πρέπει επίσης να υπόκεινται σε περιορισμούς όσον αφορά τη δυνατότητα έκπτωσης των τόκων, αναγνωρίζεται επίσης ότι οι δύο αυτοί τομείς παρουσιάζουν ειδικά χαρακτηριστικά που απαιτούν μια πιο εξατομικευμένη προσέγγιση. Δεδομένου ότι οι συζητήσεις στον τομέα αυτό δεν έχουν ακόμη καταλήξει σε επαρκή συμπεράσματα σε ενωσιακό και διεθνές πλαίσιο, δεν είναι ακόμη δυνατόν να προβλεφθούν ειδικοί κανόνες για τον χρηματοπιστωτικό και τον ασφαλιστικό τομέα.

- (7) Λειτουργία της φορολόγησης κατά την έξοδο είναι να εξασφαλίζει ότι, όταν ένας φορολογούμενος μεταφέρει περιουσιακά στοιχεία ή τη φορολογική του κατοικία από εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας ενός κράτους μέλους, το εν λόγω κράτος μέλος φορολογεί την οικονομική αξία οποιουδήποτε κεφαλαιακού κέρδους που δημιουργήθηκε στο έδαφός της, ακόμη και αν το κέρδος αυτό δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί κατά τον χρόνο της εξόδου. Είναι, επομένως, αναγκαίο να προσδιοριστούν οι περιπτώσεις κατά τις οποίες οι φορολογούμενοι υπόκεινται σε κανόνες φορολόγησης κατά την έξοδο και φορολογούνται επί της λανθάνουσας υπεραξίας (το μη πραγματοποιηθέν κεφαλαιακό κέρδος) που έχει δημιουργηθεί στα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία. Προκειμένου να υπολογιστούν τα ποσά, είναι σημαντικό να καθοριστεί μια αγοραία αξία για τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία με βάση την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Εντός της Ένωσης, είναι ανάγκη να εξεταστεί η εφαρμογή της φορολόγησης κατά την έξοδο και να περιγραφούν οι όροι για τη συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο. Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να παρέχεται στους φορολογούμενους το δικαίωμα είτε να καταβάλουν αμέσως το καταλογισθέν ποσό του φόρου εξόδου είτε να αναβάλει την καταβολή του ποσού του φόρου, ενδεχομένως προσαυξημένου με τόκους και εγγύηση, για ορισμένο αριθμό ετών και να εξοφλήσει τη φορολογική υποχρέωση μέσω κλιμακωτών πληρωμών. Δεν θα πρέπει να επιβάλλεται η πληρωμή του φόρου εξόδου εάν η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων είναι προσωρινού χαρακτήρα και εφόσον τα

περιουσιακά στοιχεία προορίζονται να επανέλθουν στο κράτος μέλος του μεταφέροντος, σε περιπτώσεις όπου η μεταβίβαση πραγματοποιείται για λόγους συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ή για σκοπούς διαχείρισης ρευστότητας ή όταν πρόκειται για συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων ή στοιχείων ενεργητικού που παρέχονται ως εμπράγματα ασφάλεια.

- (8) Λόγω των εγγενών δυσχερειών στην παροχή έκπτωσης για τους φόρους που καταβάλλονται στην αλλοδαπή, τα κράτη τείνουν όλο και περισσότερο να απαλλάσσουν από τη φορολογία τα εισοδήματα αλλοδαπής προελεύσεως εντός του κράτους κατοικίας. Οι ανεπιθύμητες αρνητικές επιπτώσεις αυτής της προσέγγισης είναι ωστόσο ότι ενθαρρύνει καταστάσεις στις οποίες αφορολόγητο εισόδημα ή εισόδημα με χαμηλή φορολογία εισέρχεται στην εσωτερική αγορά και στη συνέχεια, κυκλοφορεί - σε πολλές περιπτώσεις, αφορολόγητο - στο εσωτερικό της Ένωσης, χρησιμοποιώντας τα διαθέσιμα μέσα στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης. Οι ρήτρες προοδευτικής απαλλαγής χρησιμοποιούνται συνήθως για την καταπολέμηση τέτοιου είδους πρακτικών. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής η οποία θα απευθύνεται σε ορισμένους τύπους εισοδήματος από αλλοδαπή πηγή, όπως για παράδειγμα διανομές κερδών, έσοδα από τη διάθεση μετοχών και κέρδη μόνιμης εγκατάστασης που απαλλάσσονται από τη φορολογία στην Ένωση και προέρχονται από τρίτες χώρες. Το εισόδημα αυτό θα πρέπει να υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στην Ένωση, εφόσον έχει φορολογηθεί κάτω από ένα ορισμένο επίπεδο στην τρίτη χώρα. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής δεν απαιτεί έλεγχο της οντότητας που έχει χαμηλή φορολογία και, ως εκ τούτου, μπορεί να μην υπάρχει πρόσβαση στα λογιστικά βιβλία της οικονομικής οντότητας, ο υπολογισμός του πραγματικού φορολογικού συντελεστή μπορεί να είναι πολύ περίπλοκη διαδικασία. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν το νόμιμο φορολογικό συντελεστή κατά την εφαρμογή της ρήτρας προοδευτικής απαλλαγής. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τη ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής θα πρέπει να παρέχουν πίστωση για το φόρο που καταβάλλεται στην αλλοδαπή, για την αποφυγή διπλής φορολογίας.
- (9) Οι γενικοί κανόνες απαγόρευσης των καταχρήσεων (ΓΚΑΚ) περιλαμβάνονται στα φορολογικά συστήματα για την αντιμετώπιση των καταχρηστικών φορολογικών πρακτικών που δεν έχουν ακόμη αντιμετωπιστεί με ειδικά στοχοθετημένες διατάξεις. Ως εκ τούτου, η λειτουργία των ΓΚΑΚ έχει σκοπό να συμπληρώνει κενά, πράγμα που δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή ειδικών κανόνων κατά των καταχρήσεων. Εντός της Ένωσης, η εφαρμογή των ΓΚΑΚ θα πρέπει να περιορίζεται σε διευθετήσεις που είναι «εντελώς τεχνητές» (όχι γνήσιες)· σε αντίθετη περίπτωση, ο φορολογούμενος θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να επιλέγει την πιο αποτελεσματική από φορολογική άποψη δομή για τις εμπορικές υποθέσεις του. Επιπλέον, είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι οι ΓΚΑΚ εφαρμόζονται σε εσωτερικές καταστάσεις, εντός της Ένωσης και έναντι τρίτων χωρών με ομοιόμορφο τρόπο, έτσι ώστε να μην υπάρχουν διαφορές όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τα αποτελέσματά τους σε εγχώριες και σε διασυνοριακές καταστάσεις.
- (10) Οι κανόνες για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες (EAE) έχουν ως αποτέλεσμα την ανακατανομή του εισοδήματος μιας ελεγχόμενης θυγατρικής με χαμηλή φορολογία προς τη μητρική της εταιρεία. Στη συνέχεια, η μητρική εταιρεία υπόκειται στον φόρο για αυτό το ανακατανομηθέν εισόδημα στο κράτος όπου είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς. Ανάλογα με τις πολιτικές προτεραιότητες του κράτους αυτού, οι κανόνες για τις EAE μπορεί να αφορούν το σύνολο μιας θυγατρικής με χαμηλή φορολογία ή να περιορίζονται στο εισόδημα που έχει τεχνητά μεταβιβαστεί προς τη

θυγατρική. Είναι επιθυμητό να αντιμετωπίζονται καταστάσεις τόσο σε τρίτες χώρες όσο και στην Ένωση. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις θεμελιώδεις ελευθερίες, ο αντίκτυπος των κανόνων εντός της Ένωσης θα πρέπει να περιορίζεται στις διευθετήσεις που έχουν ως αποτέλεσμα την τεχνητή μετατόπιση των κερδών από το κράτος μέλος της μητρικής εταιρείας προς την ΕΑΕ. Στην περίπτωση αυτή, τα ποσά του εισοδήματος που κατανέμονται στη μητρική εταιρεία θα πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, έτσι ώστε το κράτος της μητρικής εταιρείας να φορολογεί ποσά εισοδήματος των ΕΑΕ μόνον στον βαθμό που αυτά δεν συμμορφώνονται με την αρχή αυτή. Οι κανόνες για τις ΕΑΕ θα πρέπει να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής τους τις χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις εφόσον αυτές έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ένωση, περιλαμβανομένων και των μόνιμων εγκαταστάσεων των εν λόγω επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στην Ένωση. Αυτό συμβαίνει διότι το πεδίο εφαρμογής για την νόμιμη εφαρμογή των κανόνων για τις ΕΑΕ εντός της Ένωσης θα πρέπει να περιορίζεται σε τεχνητές καταστάσεις, χωρίς οικονομική ουσία, πράγμα που σημαίνει ότι ο χρηματοπιστωτικός και ο ασφαλιστικός τομέας, που υπόκεινται σε αυστηρή κανονιστική ρύθμιση, θα ήταν άπιθανο να καλύπτονται από τους εν λόγω κανόνες.

- (11) Οι υβριδικές αναντιστοιχίες είναι συνέπεια των διαφορών ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό των πληρωμών (χρηματοπιστωτικά μέσα) ή των οντοτήτων και οι διαφορές αυτές εκδηλώνονται κατά την αλληλεπίδραση μεταξύ των νομικών συστημάτων δύο δικαιοδοσιών. Οι συνέπειες αυτών των αναντιστοιχιών είναι συχνά η διπλή έκπτωση (δηλαδή έκπτωση σε καθένα από τα δύο κράτη) ή η μείωση του εισοδήματος σε ένα κράτος χωρίς η διαφορά να περιλαμβάνονται στη φορολογική βάση του άλλου. Για να αποφευχθεί μια τέτοια έκβαση, είναι απαραίτητο να καθοριστούν κανόνες σύμφωνα με τους οποίους μία από τα δύο δικαιοδοσίες σε αναντιστοιχία θα προβαίνει σε νομικό χαρακτηρισμό όσον αφορά το υβριδικό μέσο ή οντότητα και η άλλη δικαιοδοσία θα κάνει δεκτό τον εν λόγω χαρακτηρισμό. Μολονότι τα κράτη μέλη έχουν συμφωνήσει σε κατευθυντήριες γραμμές, στο πλαίσιο της ομάδας του κώδικα δεοντολογίας για τη φορολογία των επιχειρήσεων, σχετικά με τη φορολογική μεταχείριση των υβριδικών οντοτήτων⁴ και των υβριδικών μόνιμων εγκαταστάσεων⁵ εντός της Ένωσης καθώς και σχετικά με τη φορολογική μεταχείριση των υβριδικών οντοτήτων στις σχέσεις με τρίτες χώρες, εξακολουθεί να είναι αναγκαία η θέσπιση δεσμευτικών κανόνων. Τέλος, είναι αναγκαίο να περιοριστεί το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω κανόνων για τις υβριδικές αναντιστοιχίες μεταξύ των κρατών μελών. Οι υβριδικές αναντιστοιχίες μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών θα πρέπει να εξεταστούν περαιτέρω.
- (12) Είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ότι η εφαρμογή των κανόνων κατά της φοροαποφυγής που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάζουν την υποχρέωση των φορολογουμένων να συμμορφώνονται με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού ή με το δικαίωμα των κρατών μελών να προσαρμόζουν μια φορολογική υποχρέωση προς τα πάνω σύμφωνα με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, κατά περίπτωση.
- (13) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων κλήθηκε να γνωμοδοτήσει σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού

⁴ Κώδικας Δεοντολογίας (Φορολογία των Επιχειρήσεων) – Έκθεση στο Συμβούλιο, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁵ Κώδικας Δεοντολογίας (Φορολογία των Επιχειρήσεων) – Έκθεση στο Συμβούλιο, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶. Το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, καθώς και με την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

- (14) Λαμβάνοντας υπόψη ότι βασικός στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να βελτιωθεί η ανθεκτικότητα της εσωτερικής αγοράς στο σύνολό της έναντι διασυννοριακών πρακτικών φοροαποφυγής, αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη όταν ενεργούν μεμονωμένα. Τα εθνικά συστήματα φορολογίας των εταιρειών διαφέρουν μεταξύ τους και η ανεξάρτητη ανάληψη δράσης από τα κράτη μέλη απλώς θα μόνο αναπαραγάγει τον υφιστάμενο κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς στον τομέα της άμεσης φορολογίας. Έτσι, θα επιτρέψει να συνεχιστούν οι αδυναμίες και οι στρεβλώσεις όσον αφορά την αλληλεπίδραση των διαφορετικών εθνικών μέτρων. Το αποτέλεσμα θα είναι η έλλειψη συντονισμού. Όμως, λόγω του γεγονότος ότι ένα μεγάλο μέρος των αδυναμιών της εσωτερικής αγοράς δημιουργούν πρωτίστως προβλήματα διασυννοριακού χαρακτήρα, πρέπει να εκδίδονται διορθωτικά μέτρα στο επίπεδο της Ένωσης. Ως εκ τούτου, είναι ζωτικής σημασίας να θεσπιστούν λύσεις που λειτουργούν για το σύνολο της εσωτερικής αγοράς, και αυτό μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης. Συνεπώς, η Ένωση μπορεί να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία προβλέπεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του προαναφερθέντος στόχου. Με τον καθορισμό ενός ελάχιστου επιπέδου προστασίας για την εσωτερική αγορά, η παρούσα οδηγία αποσκοπεί μόνο στην επίτευξη του απαραίτητου ελάχιστου βαθμού συντονισμού εντός της Ένωσης για τους σκοπούς της υλοποίησης των στόχων της.
- (15) Η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος της και να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την αξιολόγηση αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 *Πεδίο εφαρμογής*

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλους τους φορολογουμένους που υπόκεινται στον φόρο επί των εταιρειών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των μόνιμων

⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

⁷ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

εγκαταστάσεων σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη οντοτήτων που εδρεύουν για φορολογικούς σκοπούς σε τρίτη χώρα.

Άρθρο 2 *Ορισμοί*

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «κόστος δανεισμού»: δαπάνες για τόκους και λοιπές ισοδύναμες δαπάνες που βαρύνουν τον φορολογούμενο σε σχέση με τον δανεισμό κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν διαφορών μεταξύ των ληφθέντων κεφαλαίων και του καταβλητέου στη λήξη ποσού, του στοιχείου του τόκου σε σύμβαση μίσθωσης στην οποία ο οικονομικός κύριος δικαιούται να εκπέσει τους εν λόγω τόκους και των εξόδων που προκύπτουν σε σχέση με την άντληση χρηματοδότησης·
- (2) «επιπλέον κόστος δανεισμού»: το ποσό κατά το οποίο το κόστος δανεισμού ενός φορολογούμενου υπερβαίνει τα έσοδα από τόκους και άλλα ισοδύναμα φορολογητέα έσοδα από χρηματοοικονομικά περιουσιακά τα οποία πορίζεται ο φορολογούμενος·
- (3) «χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο»: χρηματοοικονομικό μέσο όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 15) της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁸ και καταθέσεις, διαρθρωτικές καταθέσεις, απαιτήσεις από δάνεια και επενδυτικά προϊόντα βασιζόμενα σε ασφάλιση·
- (4) «χρηματοπιστωτική επιχείρηση»: μια από τις εξής οντότητες:
 - α) πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1) της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁹·
 - β) ασφαλιστική επιχείρηση, όπως ορίζεται στο άρθρο 13 σημείο 1) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁰·
 - γ) αντασφαλιστική επιχείρηση όπως ορίζεται στο σημείο 4) του άρθρου 13 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ·
 - δ) ίδρυμα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹¹, εκτός εάν ένα κράτος μέλος έχει επιλέξει να μην εφαρμόσει την εν λόγω οδηγία εν όλω ή εν μέρει στο εν λόγω ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας ή ο εκπρόσωπος ενός ιδρύματος επαγγελματικών

⁸ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

⁹ Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1).

¹⁰ Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1).

¹¹ Οδηγία 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών (ΕΕ L 235 της 23.9.2003, σ. 10).

συνταξιοδοτικών παροχών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/41/EK·

- ε) οργανισμός εναλλακτικών επενδύσεων τον οποίο διαχειρίζεται ένας διαχειριστής οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹².
 - στ) οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³.
 - ζ) κεντρικός αντισυμβαλλόμενος όπως ορίζεται στο σημείο 1) του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012¹⁴.
 - η) κεντρικό αποθετήριο αξιών όπως ορίζεται στο σημείο 1) του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵.
- (5) «μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού»: πράξη με την οποία το δικαίωμα να φορολογεί τα μεταβιβασθέντα στοιχεία ενεργητικού μεταβιβάζεται σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, ενώ στα στοιχεία ενεργητικού πραγματικός δικαιούχος παραμένει ο ίδιος φορολογούμενος, με εξαίρεση τις μεταβιβάσεις στοιχείων ενεργητικού προσωρινού χαρακτήρα εφόσον τα στοιχεία του ενεργητικού προορίζονται να επανέλθουν στο κράτος μέλος του μεταβιβάζοντος·
- (6) «μεταφορά της φορολογικής κατοικίας»: η πράξη με την οποία ένας φορολογούμενος παύει να είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς σε ένα κράτος μέλος, ενώ αποκτά φορολογική κατοικία σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα·
- (7) «μεταφορά της μόνιμης εγκατάστασης»: πράξη με την οποία ένας φορολογούμενος παύει να έχει φορολογητέα παρουσία σε ένα κράτος μέλος και ταυτόχρονα αποκτά φορολογητέα παρουσία σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, χωρίς να καθίσταται κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στο εν λόγω κράτος μέλος ή στην τρίτη χώρα.

Άρθρο 3

Ελάχιστο επίπεδο προστασίας

Η παρούσα οδηγία δεν αποκλείει την εφαρμογή εσωτερικών ή βασιζόμενων σε συμφωνίες διατάξεων που αποσκοπούν στη διασφάλιση υψηλότερου επιπέδου προστασίας των εθνικών βάσεων υπολογισμού του φόρου εταιρειών.

¹² Οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2011 σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/ΕΚ και 2009/65/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1).

¹³ Οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32).

¹⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

¹⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τη βελτίωση του διακανονισμού αξιογράφων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κεντρικά αποθετήρια τίτλων και για την τροποποίηση των οδηγιών 98/26/ΕΚ και 2014/65/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2012 (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΑΠΟΦΥΓΗΣ

Άρθρο 4

Κανόνας περιορισμού των τόκων

1. Το κόστος δανεισμού εκπίπτει πάντοτε στο βαθμό που ο φορολογούμενος πορίζεται τόκους ή άλλα φορολογητέα έσοδα από χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.
2. Το επιπλέον κόστος δανεισμού εκπίπτει στο φορολογικό έτος κατά το οποίο πραγματοποιούνται μόνο μέχρι 30 τοις εκατό των εσόδων προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων (EBITDA) του φορολογουμένου ή μέχρι του ποσού του 1 000 000 ευρώ, ανάλογα με το ποσό που είναι υψηλότερο. Τα EBITDA υπολογίζονται προσθέτοντας στο φορολογητέο εισόδημα τα προσαρμοσμένα για φορολογικούς σκοπούς ποσά των καθαρών εξόδων για τόκους και άλλων εξόδων ισοδυνάμων με τόκους καθώς και τα προσαρμοσμένα για φορολογικούς σκοπούς ποσά των αποσβέσεων.
3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, μπορεί να δοθεί στον φορολογούμενο το δικαίωμα να εκπέσει πλήρως το επιπλέον κόστος δανεισμού, αν ο φορολογούμενος μπορεί να αποδείξει ότι το ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου του σε σχέση με το σύνολο του ενεργητικού του είναι ίσο ή υψηλότερο από το αντίστοιχο ποσοστό του ομίλου.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται υπό τους ακόλουθους όρους:

- α) το ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου του φορολογουμένου σε σχέση με το σύνολο του ενεργητικού του θεωρείται ότι είναι ίσο προς το αντίστοιχο ποσοστό του ομίλου όταν το ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου του φορολογουμένου σε σχέση με το σύνολο του ενεργητικού του είναι χαμηλότερο το πολύ κατά 2 εκατοστιαίες μονάδες·
- β) ο όμιλος αποτελείται από όλες τις οντότητες που περιλαμβάνονται στις ελεγμένες ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις που έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς ή το εθνικό σύστημα χρηματοοικονομικής αναφοράς ενός κράτους μέλους ή των γενικά αποδεκτών λογιστικών αρχών των ΗΠΑ (ΓΑΛΑ)·
- γ) όλα τα στοιχεία ενεργητικού και οι υποχρεώσεις αποτιμώνται με βάση την ίδια μέθοδο όπως στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις·
- δ) το μετοχικό κεφάλαιο και τα συνολικά στοιχεία ενεργητικού του φορολογουμένου μειώνονται από εισφορές που πραγματοποιούνται κατά τους έξι μήνες πριν από τη σχετική ημερομηνία του ισολογισμού, στον βαθμό που οι εισφορές αυτές αντισταθμίζονται από αναλήψεις ή διανομές κατά τη διάρκεια των έξι μηνών που ακολουθούν τη σχετική ημερομηνία του ισολογισμού·
- ε) οι πληρωμές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις δεν υπερβαίνουν το 10 τοις εκατό των συνολικών καθαρών εξόδων για τόκους του ομίλου.

4. Τα EBITDA ενός φορολογικού έτους που δεν απορροφώνται πλήρως από το κόστος δανεισμού του φορολογουμένου κατά το ίδιο ή τα προηγούμενα φορολογικά έτη μπορούν να μεταφερθούν σε μελλοντικά φορολογικά έτη.
5. Το κόστος δανεισμού που δεν μπορεί να εκπέσει κατά το τρέχον φορολογικό έτος σύμφωνα με την παράγραφο 2 εκπίπτει μέχρι το 30 τοις εκατό των EBITDA σε επόμενα φορολογικά έτη, με τον ίδιο τρόπο όπως το κόστος δανεισμού των εν λόγω ετών.
6. Οι παράγραφοι 2 έως 5 δεν εφαρμόζονται στις χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 5

Φορολόγηση κατά την έξοδο

1. Ο φορολογούμενος υπόκειται στο φόρο σε ποσό που ισούται προς την αγοραία αξία των μεταβιβασθέντων περιουσιακών στοιχείων, κατά τη στιγμή της εξόδου, μείον την αξία τους για φορολογικούς σκοπούς, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) ο φορολογούμενος μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από την έδρα του στη μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα·
 - β) ο φορολογούμενος μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από την μόνιμη εγκατάστασή του σε κράτος μέλος στην έδρα του ή σε άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα·
 - γ) ο φορολογούμενος μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εκτός από εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία παραμένουν ουσιαστικά συνδεδεμένα με μόνιμη εγκατάσταση στο πρώτο κράτος μέλος·
 - δ) ο φορολογούμενος μεταφέρει την μόνιμη εγκατάστασή του εκτός κράτους μέλους.

Για τους σκοπούς του στοιχείου γ) του πρώτου εδαφίου, κάθε μεταγενέστερη μεταβίβαση σε τρίτη χώρα περιουσιακών στοιχείων από την μόνιμη εγκατάσταση που βρίσκεται στο πρώτο κράτος μέλος και με την οποία συνδέονται, πράγματι τα περιουσιακά στοιχεία λογίζεται ως διάθεση στην αγοραία αξία.
2. Ο φορολογούμενος δύναται να αναβάλει την καταβολή του φόρου κατά την έξοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, μέσω της καταβολής σε δόσεις κατά τη διάρκεια τουλάχιστον 5 ετών, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) ο φορολογούμενος μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από την έδρα του στη μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (συμφωνία για τον EOX)·
 - β) ο φορολογούμενος μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από την μόνιμη εγκατάστασή του σε κράτος μέλος στην έδρα του ή σε άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον EOX·
 - γ) ο φορολογούμενος μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον EOX·

- δ) ο φορολογούμενος μεταφέρει την μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον ΕΟΧ.
3. Εάν ο φορολογούμενος αναβάλει την καταβολή σύμφωνα με την παράγραφο 2, επιτρέπεται να χρεώνεται τόκος σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασης, ανάλογα με την περίπτωση, στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να διαφυλαχθεί η αξία της εκτιμηθείσας φορολογικής υποχρέωσης.
- Εάν υπάρχει αποδεδειγμένος και πραγματικός κίνδυνος μη ανάκτησης, ο φορολογούμενος μπορεί επίσης να υποχρεωθεί να παράσχει εγγύηση ως όρο για να αναβάλει την πληρωμή σύμφωνα με την παράγραφο 2.
- Το δεύτερο εδάφιο δεν εφαρμόζεται όταν η νομοθεσία του κράτους μέλους του φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασης παρέχει τη δυνατότητα είσπραξης της φορολογικής οφειλής μέσω άλλου φορολογουμένου που είναι μέλος του ίδιου ομίλου και είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στο εν λόγω κράτος μέλος.
4. Η αναβολή πληρωμών σύμφωνα με την παράγραφο 2 διακόπτεται πάραυτα και η φορολογική οφειλή καθίσταται ανακτήσιμη στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- α) τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία εκποιούνται·
 - β) τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται μεταγενέστερα σε τρίτη χώρα·
 - γ) η φορολογική κατοικία του φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασής του μεταφέρεται μεταγενέστερα σε τρίτη χώρα·
 - δ) ο φορολογούμενος πτωχεύει ή τίθεται υπό εκκαθάριση.
5. Σε περίπτωση κατά την οποία η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων, ή η μεταφορά της φορολογικής κατοικίας ή της μόνιμης εγκατάστασης γίνεται προς άλλο κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος δέχεται την αγοραία αξία που έχει οριστεί από το κράτος μέλος του φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασης ως αξία εκκίνησης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων για φορολογικούς σκοπούς.
6. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 έως 5, ως «αγοραία αξία» νοείται το ποσό έναντι του οποίου μπορεί να ανταλλαγεί ένα περιουσιακό στοιχείο ή να διακανονιστούν αμοιβαίες υποχρεώσεις μεταξύ εθελουσίως ενεργούντων μη συνδεδεμένων αγοραστών και πωλητών σε απευθείας συναλλαγή.
7. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για τις μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων προσωρινού χαρακτήρα, όταν τα περιουσιακά στοιχεία προορίζονται να επανέλθουν στο κράτος μέλος του μεταβιβάζοντος.

Άρθρο 6

Ρήτρα προοδευτικής απαλλαγής

1. Τα κράτη μέλη δεν απαλλάσσουν τον φορολογούμενο από τον φόρο επί των αποκτηθέντων στην αλλοδαπή εισοδημάτων που ο φορολογούμενος έχει αποκτήσει ως διανομή κερδών από μια οντότητα σε τρίτη χώρα ή ως εισόδημα από τη διάθεση μετοχών που κατέχονται από μια οντότητα σε τρίτη χώρα ή ως εισόδημα από μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη σε τρίτη χώρα, εάν η οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση υπόκειται, στη χώρα κατοικίας της οντότητας ή στη χώρα στην οποία βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, σε φόρο επί των κερδών με νόμιμο συντελεστή φορολογίας

εταιρειών κατώτερο από 40 τοις εκατό του νόμιμου φορολογικού συντελεστή που θα είχε εισπραχθεί υπό το εφαρμοστέο σύστημα φορολογίας των εταιρειών στο κράτος μέλος του φορολογουμένου. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο φορολογούμενος υπόκειται σε φόρο επί των αλλοδαπής προελεύσεως εισοδημάτων με έκπτωση του φόρου που καταβλήθηκε στην τρίτη χώρα από τη φορολογική υποχρέωσή του στο κράτος της φορολογικής κατοικίας του. Η μείωση δεν υπερβαίνει το ποσό του φόρου που, όπως υπολογίζεται πριν από την έκπτωση, το οποίο είναι αποδοτέο στο εισόδημα που μπορεί να φορολογηθεί.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στα ακόλουθα είδη ζημιών:

- α) ζημιές που πραγματοποιήθηκαν από τη μόνιμη εγκατάσταση ημεδαπού φορολογουμένου που βρίσκεται σε τρίτη χώρα·
- β) ζημιές από τη διάθεση μετοχών σε οντότητα η οποία έχει τη φορολογική της κατοικία σε τρίτη χώρα.

Άρθρο 7

Γενικός κανόνας απαγόρευσης των καταχρήσεων

- 1. Οι μη γνήσιες διευθετήσεις ή σειρά διευθετήσεων που πραγματοποιήθηκαν με ουσιαστικό σκοπό την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος το οποίο ματαιώνει το αντικείμενο ή το σκοπό των διαφορετικά εφαρμοστέων φορολογικών διατάξεων δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της εταιρικής φορολογικής οφειλής. Μια διευθέτηση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη.
- 2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, μια διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων θεωρείται μη γνήσια στον βαθμό που δεν τίθεται σε εφαρμογή για βάσιμους εμπορικούς λόγους που απηχούν την οικονομική πραγματικότητα.
- 3. Όταν διευθετήσεις ή σειρά διευθετήσεων δεν λαμβάνονται υπόψη σύμφωνα με την παράγραφο 1, η φορολογική υποχρέωση υπολογίζεται βάσει των χαρακτηριστικών της οικονομικής υπόστασης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 8

Νομοθεσία για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες

- 1. Η φορολογική βάση ενός φορολογουμένου περιλαμβάνει το μη διανεμηθέν εισόδημα μιας οντότητας, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) ο φορολογούμενος, μόνος του ή από κοινού με τις συνδεδεμένες με αυτόν επιχειρήσεις, όπως ορίζονται σύμφωνα με το εφαρμοστέο σύστημα φορολογίας των εταιρειών, κατέχει άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε ποσοστό άνω του 50 τοις εκατό των δικαιωμάτων ψήφου, ή περισσότερο από 50 τοις εκατό του κεφαλαίου ή δικαιούται να εισπράττει ποσοστό άνω του 50 τοις εκατό των κερδών της εν λόγω οντότητας·
 - β) βάσει του γενικού καθεστώτος που ισχύει στην χώρα της οντότητας, τα κέρδη υπόκεινται σε πραγματικό συντελεστή φορολογίας εταιρειών κατώτερο από 40 τοις εκατό του πραγματικού φορολογικού συντελεστή που θα είχε εισπραχθεί υπό το εφαρμοστέο σύστημα φορολογίας των εταιρειών στο κράτος μέλος του φορολογουμένου·
 - γ) πάνω από το 50 τοις εκατό του εισοδήματος που πραγματοποιεί η οντότητα εμπίπτει σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- (i) τόκοι ή οποιοδήποτε άλλο εισόδημα που παράγεται από χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία·
 - (ii) δικαιώματα ή οποιοδήποτε άλλο εισόδημα που παράγεται από διανοητική ιδιοκτησία ή εμπορεύσιμες άδειες·
 - (iii) μερίσματα και εισόδημα από τη διάθεση μετοχών·
 - (iv) εισόδημα από χρηματοδοτική μίσθωση·
 - (v) εισόδημα από ακίνητη περιουσία, εκτός εάν το κράτος μέλος του φορολογούμενου δεν θα είχε δικαίωμα να φορολογήσει το εισόδημα βάσει συμφωνίας που έχει συναφθεί με τρίτη χώρα·
 - (vi) εισόδημα από ασφαλιστικές, τραπεζικές και άλλες χρηματοοικονομικές δραστηριότητες·
 - (vii) εισόδημα από την παροχή υπηρεσιών στον φορολογούμενο ή τις συνδεδεμένες με αυτόν επιχειρήσεις·
- δ) η οντότητα δεν είναι εταιρεία, της οποίας η κύρια κατηγορία μετοχών αποτελεί αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης σε ένα ή περισσότερα αναγνωρισμένα χρηματιστήρια.

Το στοιχείο γ) του πρώτου εδαφίου εφαρμόζεται στις χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις μόνο εάν πάνω από το 50 τοις εκατό του εισοδήματος της οντότητας στις κατηγορίες αυτές προέρχεται από συναλλαγές με τον φορολογούμενο ή τις συνδεδεμένες με αυτόν επιχειρήσεις.

2. Τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν την παράγραφο 1 όταν μια οντότητα έχει τη φορολογική της κατοικία σε ένα κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία ΕΟΧ ή σε σχέση με μια μόνιμη εγκατάσταση μιας οντότητας τρίτης χώρας που βρίσκεται σε κράτος μέλος, εκτός εάν η εγκατάσταση της οντότητας είναι εξ ολοκλήρου τεχνητή ή στο βαθμό που η οντότητα συμμετέχει, κατά την πορεία των δραστηριοτήτων της, σε μη γνήσιες διευθετήσεις που έχουν τεθεί σε εφαρμογή με ουσιαστικό σκοπό την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος.

Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις που έχουν τη φορολογική τους κατοικία σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία ΕΟΧ ή σε ό, τι αφορά τις μόνιμες εγκαταστάσεις τους σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, μια διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων θεωρείται μη γνήσια στον βαθμό που η οντότητα δεν θα ήταν ιδιοκτήτρια των περιουσιακών στοιχείων ή δεν θα αναλάμβανε τους κινδύνους που δημιουργούν το σύνολο ή μέρος του εισοδήματός της, εάν αυτή δεν ελεγχόταν από την εταιρεία στην οποία πραγματοποιούνται οι λειτουργίες των σημαντικών προσώπων, οι οποίες αφορούν αυτά τα περιουσιακά στοιχεία και τους κινδύνους, και συμβάλλουν ουσιαστικά στη δημιουργία του εισοδήματος της ελεγχόμενης εταιρείας.

Όταν η οντότητα συμμετέχει σε μη γνήσιες διευθετήσεις, το εισόδημα που πρέπει να περιληφθεί στη φορολογική βάση της ελέγχουσας εταιρείας περιορίζεται στα ποσά που προκύπτουν από τα περιουσιακά στοιχεία και τους κινδύνους που συνδέονται με τις λειτουργίες των σημαντικών προσώπων που εκτελούνται από την ελέγχουσα εταιρεία. Η κατανομή του εισοδήματος των ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιρειών υπολογίζεται σύμφωνα με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού.

Άρθρο 9

Υπολογισμός του εισοδήματος των ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιρειών

1. Το εισόδημα που πρέπει να περιληφθεί στη φορολογική βάση υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες της νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών του κράτους μέλους όπου ο φορολογούμενος είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς. Οι ζημιές της οντότητας δεν περιλαμβάνονται στη φορολογική βάση, αλλά μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις και λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή του άρθρου 8 τα επόμενα φορολογικά έτη.
2. Το εισόδημα που πρέπει να περιληφθεί στη φορολογική βάση υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το δικαίωμα του φορολογουμένου να εισπράττει κέρδη της οντότητας.
3. Το εισόδημα περιλαμβάνεται στο φορολογικό έτος, στη διάρκεια του οποίου λήγει το φορολογικό έτος της οντότητας.
4. Όταν η οντότητα καταβάλλει διανεμόμενα κέρδη στον φορολογούμενο, τα ποσά του εισοδήματος που είχαν περιληφθεί προηγουμένως στη φορολογική βάση σύμφωνα με το άρθρο 8 αφαιρούνται από τη φορολογική βάση κατά τον υπολογισμό του ύψους του οφειλόμενου φόρου επί των διανεμομένων κερδών, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν υφίσταται διπλή φορολόγηση.
5. Εάν ο φορολογούμενος εκποιήσει τη συμμετοχή του στην οντότητα, το μέρος του προϊόντος της εκποίησης που προηγουμένως περιλαμβανόταν στη φορολογική βάση σύμφωνα με το άρθρο 8 το οποίο δεν έχει ακόμη διανεμηθεί αφαιρείται από τη φορολογική βάση κατά τον υπολογισμό του ύψους του οφειλόμενου φόρου επί του εν λόγω προϊόντος, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν υφίσταται διπλή φορολόγηση.

Άρθρο 10

Υβριδικές αναντιστοιχίες

Όταν δύο κράτη μέλη έχουν διαφορετικό νομικό χαρακτηρισμό όσον αφορά τον ίδιο φορολογούμενο (υβριδική οντότητα), καθώς και τις μόνιμες εγκαταστάσεις του σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, και αυτό οδηγεί σε μια κατάσταση κατά την οποία η έκπτωση της ίδιας πληρωμής, δαπανών ή ζημιών γίνεται τόσο στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η πληρωμή ή στο οποίο πραγματοποιούνται οι δαπάνες ή οι ζημιές όσο και σε άλλο κράτος μέλος ή σε μια κατάσταση όπου υπάρχει έκπτωση μιας πληρωμής στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η πληρωμή χωρίς αντίστοιχη καταχώριση της ίδιας πληρωμής στο άλλο κράτος μέλος, ο νομικός χαρακτηρισμός που δόθηκε στην υβριδική οντότητα από το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η πληρωμή ή στο οποίο πραγματοποιούνται οι δαπάνες ή οι ζημιές ακολουθείται από το άλλο κράτος μέλος.

Όταν δύο κράτη μέλη έχουν διαφορετικό νομικό χαρακτηρισμό για την ίδια πληρωμή (υβριδικό μέσο) και αυτό οδηγεί σε μια κατάσταση κατά την οποία υπάρχει έκπτωση στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η πληρωμή χωρίς αντίστοιχη καταχώριση της ίδιας πληρωμής στο άλλο κράτος μέλος, ο νομικός χαρακτηρισμός που δόθηκε στο υβριδικό μέσο από το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η πληρωμή ακολουθείται από το άλλο κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11 *Επανεξέταση*

1. Η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος της και υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 12 *Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο*

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως τις [...], τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.
Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από [...].
Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13 *Έναρξη Ισχύος*

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14 *Αποδέκτες*

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.2. Σχετικός/-οί τομέας/-είς πολιτικής στη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ
- 1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.4. Στόχος/-οι
- 1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικός αντίκτυπος
- 1.7. Προβλεπόμενος/-οι τρόπος/-οι διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

- 2.1. Διατάξεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων
- 2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου
- 2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπιών

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 3.1. Τομέας/-είς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή/-ές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζεται/-ονται
- 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες
 - 3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες
 - 3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις επιχειρησιακές πιστώσεις
 - 3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα
 - 3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο
 - 3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση
- 3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση για οδηγία του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

1.2. Σχετικός/-οί τομέας/-είς πολιτικής στη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ¹⁶

14

14.03

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο/προπαρασκευαστική δράση¹⁷

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά την παράταση υφιστάμενης δράσης

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά δράση προσανατολισμένη προς νέα δράση

1.4. Στόχος/-οι

1.4.1. Πολυετής/-είς στρατηγικός/-οί στόχος/-οι της Επιτροπής που αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία

Το πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2015 περιλαμβάνει μεταξύ των προτεραιοτήτων του την πιο δίκαιη προσέγγιση σε θέματα φορολογίας. Στη συνέχεια αυτού, ένας βασικός τομέας δράσης στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2016 είναι η βελτίωση του νομικού πλαισίου για τη φορολογία των κερδών των εταιρειών, προτείνοντας μέτρα κατά του απαράδεκτου φορολογικού σχεδιασμού, της μετατόπισης των κερδών και της διάβρωσης της φορολογικής βάσης.

1.4.2. Ειδικός/-οί στόχος/-οι και σχετική/-ές δραστηριότητα/-ες ΔΒΔ/ΠΒΔ

Ειδικός στόχος

Θέσπιση, μέσω συντονισμένων μέτρων, ενός ελάχιστου επιπέδου προστασίας για την εσωτερική αγορά έναντι των σημαντικότερων στρατηγικών φορολογικού σχεδιασμού που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία της αγοράς.

Σχετική(-ές) δραστηριότητα(-ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

ΠΒΔ 3

¹⁶

ΔΒΔ: Διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων· ΠΒΔ: Προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

¹⁷

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 54, παράγραφος 2, στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

1.4.3. *Αναμενόμενο/-α αποτελέσμα/-τα και αντίκτυπος*

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που θα πρέπει να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους/τις στοχοθετημένους/-ες δικαιούχους/ομάδες.

Η φορολόγηση θα πραγματοποιείται στην περιοχή δικαιοδοσίας όπου δημιουργούνται τα κέρδη και η αξία. Με τον τρόπο αυτό θα ενισχυθεί η δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών μεταξύ εταιρειών στην ΕΕ. Ως εκ τούτου, οι όμιλοι εταιρειών με διεθνή δραστηριότητα δεν θα επωφελούνται πλέον από τις ευκαιρίες φορολογικού σχεδιασμού που δεν είναι διαθέσιμες για τους φορολογουμένους (ιδίως MME) που είναι ενεργοί μόνο στην εγχώρια αγορά.

Οι φορολογικές βάσεις των κρατών μελών θα προστατεύονται καλύτερα από τις πρακτικές της διάβρωσης της βάσης και της μετατόπισης κερδών.

Θα ενισχυθεί η εμπιστοσύνη του κοινού, των πολιτών και γενικά των φορολογουμένων στον δίκαιο χαρακτήρα των φορολογικών συστημάτων.

1.4.4. *Δείκτες αποτελεσμάτων και αντίκτυπος*

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

Η πρόταση θα διέπεται από τις απαιτήσεις του άρθρου 11 (επανεξέταση) και του άρθρου 12 (μεταφορά στο εθνικό δίκαιο).

1.5. **Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας**

1.5.1. *Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών*

Καλύτερη προστασία της εσωτερικής αγοράς έναντι των σημαντικότερων στρατηγικών φορολογικού σχεδιασμού που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία της αγοράς.

Επίτευξη συμφωνίας για μια κοινή προσέγγιση της ΕΕ για την εφαρμογή των αποτελεσμάτων της BEPS.

1.5.2. *Προστιθέμενη αξία της παρέμβασης της ΕΕ*

Διασφάλιση συνοχής και αποφυγή αναντιστοιχιών μέσω κοινών κανόνων και διαδικασιών σε όλα τα κράτη μέλη. Οι ασυνέπειες και τα κενά στην εφαρμογή από τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την επιτυχία όλου του έργου.

1.5.3. *Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος*

Ήδη από το 1990, το Συμβούλιο ενέκρινε δύο από τις λεγόμενες «οδηγίες για την εταιρική φορολογία» για την αντιμετώπιση εμποδίων για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Περαιτέρω νομοθεσία στον τομέα της φορολογίας των εταιρειών, και συγκεκριμένα όσον αφορά τις διασυνοριακές δραστηριότητες στην ΕΕ, εγκρίθηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1990.

1.5.4. *Συμβατότητα και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα κατάλληλα μέσα*

Η πρόταση αποτελεί μέρος μιας δέσμης που περιλαμβάνει διάφορες πρωτοβουλίες. Θετικές συνέργειες είναι δυνατόν να προκύψουν από την αλληλεπίδραση μεταξύ των μέτρων στο πλαίσιο της δέσμης και με προτάσεις που συμπεριλαμβάνονται στην δέσμη διαφάνειας του Μαρτίου του 2015 και στο σχέδιο δράσης του Ιουνίου του 2015.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικός αντίκτυπος

☐ Πρόταση/πρωτοβουλία **περιορισμένης διάρκειας**

- ☐ Ισχύουσα πρόταση/πρωτοβουλία από [HH/MM]EEEE έως [HH/MM]EEEE
- ☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE έως το EEEE

☒ Πρόταση/πρωτοβουλία **απεριόριστης διάρκειας**

Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το EEEE έως το EEEE,
και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.7. Προβλεπόμενος/-οι τρόπος/-οι διαχείρισης¹⁸

☐ **Απευθείας διαχείριση** από την Επιτροπή

- ☐ από τα τμήματά της, περιλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της ΕΕ·
- ☐ από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

☐ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη

☐ **Έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

- ☐ σε τρίτες χώρες ή σε οντότητες που έχουν αυτές ορίσει·
- ☐ σε διεθνείς οργανισμούς και τις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)·
- ☐ στην ΕΤΠ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων·
- ☐ στους φορείς που αναφέρονται στα άρθρα 208 και 209 του δημοσιονομικού κανονισμού·
- ☐ σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου·
- ☐ σε οντότητες ιδιωτικού δικαίου επιφορτισμένες με δημόσια υπηρεσία στο βαθμό που προσφέρουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·
- ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και που προσφέρουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·
- ☐ σε πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η εκτέλεση συγκεκριμένων ενεργειών στον τομέα της ΚΕΠΠΑ δυνάμει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.
- *Εάν αναφέρονται περισσότεροι από ένας τρόποι διαχείρισης, να διευκρινιστούν στο τμήμα «Παρατηρήσεις».*

Παρατηρήσεις

Δεδομένου ότι η πρόταση έχει νομοθετικό χαρακτήρα, δεν υπάρχει τρόπος διαχείρισης ή καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού για την Επιτροπή.

¹⁸

Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Ουδέν

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος/-οι που έχει/-ουν εντοπιστεί

Ουδέν

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με το σύστημα εσωτερικού ελέγχου που έχει καθοριστεί

Ουδέν

2.2.3. Εκτιμώμενο κόστος και όφελος των ελέγχων και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου του κινδύνου σφάλματος

Άνευ αντικειμένου

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπιών

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας.

Άνευ αντικειμένου

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας/-είς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή/-ές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζεται/-ονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συνεισφορά			
	Αριθμός Ουδέν [Τομέας.....]	ΔΠ/ΜΔΠ ¹⁹	Χωρών ΕΖΕΣ ²⁰	Από υποψήφιες χώρες ²¹	Τρίτων χωρών	Κατά την έννοια του άρθρου 21, παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
	Ουδέν	ΔΠ/ΜΔΠ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συνεισφορά			
	Αριθμός Ουδέν	ΔΠ/ΜΔΠ	Χωρών ΕΖΕΣ	Από υποψήφιες χώρες	Τρίτων χωρών	Κατά την έννοια του άρθρου 21, παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
	Ουδέν		ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ

¹⁹ ΔΠ = διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ = μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

²⁰ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

²¹ Υποψήφιες χώρες και, ενδεχομένως, δυνάμει υποψήφιες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

[Αυτό το μέρος θα πρέπει να συμπληρωθεί στο λογιστικό φύλλο για τα διοικητικού χαρακτήρα στοιχεία του προϋπολογισμού (δεύτερο έγγραφο στο παράρτημα του παρόντος δημοσιονομικού δελτίου) και να τηλεφορτωθεί στο CISNET για διυπηρεσιακή διαβούλευση.]

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αριθμός	Άνευ αντικειμένου.....]
---	---------	-------------------------

ΓΔ: TAXUD			Έτος N ²²	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
• Επιχειρησιακές πιστώσεις										
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)								
	Πληρωμές	(2)								
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)								
	Πληρωμές	(2a)								
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων ²³										
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού		(3)								

²² Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

²³ Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για την ΓΔ TAXUD	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1a +3								
	Πληρωμές	=2+2a +3								

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ Άνευ αντικειμένου του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6								
	Πληρωμές	=5+ 6								

Αν η πρόταση/πρωτοβουλία επηρεάζει περισσότερους του ενός τομείς:

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 4 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6								
	Πληρωμές	=5+ 6								

(Ποσό αναφοράς)										
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	5	«Διοικητικές δαπάνες»
---	----------	-----------------------

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ: TAXUD									
• Ανθρώπινοι πόροι									
• Λοιπές διοικητικές δαπάνες									
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ TAXUD	Πιστώσεις								

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος N ²⁴	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων								
	Πληρωμές								

²⁴ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιορι στούν οι στόχοι και τα αποτελέσ ματα ↓			Έτος N		Έτος N+1		Έτος N+2		Έτος N+3		Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφαίνεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)						ΣΥΝΟΛΟ	
	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ																	
	Τύπος 25	Μέσο κόστ ος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Συνολικός αριθμός	Συνολικό κόστος
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ²⁶ ...																		
-																		
-																		
-																		
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1																		
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ...																		
-																		

²⁵ Τα αποτελέσματα αφορούν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (παράδειγμα: Αριθμός ανταλλαγών σπουδαστών που χρηματοδοτήθηκαν, αριθμός χλμ οδών που κατασκευάστηκαν, κ.λπ.).

²⁶ Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.4.2. «Ειδικός (-οί) στόχος (-οι)»...

Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ																

3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα

3.2.3.1. Σύνοψη

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N ²⁷	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	--------

TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι								
Λοιπές διοικητικές δαπάνες								
Υποσύνολο του TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								

Εκτός του TOMEA 5²⁸ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι								
Λοιπές δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα								
Υποσύνολο εκτός του TOMEA 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								

ΣΥΝΟΛΟ								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους και λοιπές δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί εντός της ΓΔ και οι οποίες θα συμπληρωθούν, εάν χρειαστεί, με όλα τα πρόσθετα κονδύλια που ενδέχεται να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση της δράσης ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των δημοσιονομικών περιορισμών.

²⁷ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

²⁸ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες για τη στήριξη της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «BA»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση που εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφαίνεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)		
•							
• Θέσεις εργασίας στον πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)							
• XX 01 01 01 (Έδρα και γραφεία αντιπροσωπείας της Επιτροπής)							
• XX 01 01 02 (Αντιπροσωπείες)							
• XX 01 05 01 (Εμμεση έρευνα)							
• 10 01 05 01 (Άμεση έρευνα)							
• • Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: ΙΠΑ) ²⁹							
•							
• XX 01 02 01 (AC, END, INT από το «συνολικό κονδύλιο»)							
• XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT και JED στις αντιπροσωπείες)							
• X X 01 04 yy ³⁰ •	• - στην έδρα						
	• - στις αντιπροσωπείες						
• XX 01 05 02 (AC, END, INT - Έμμεση έρευνα)							
• 10 01 05 02 (AC, END, INT - Άμεση έρευνα)							
• Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)							
• ΣΥΝΟΛΟ							

XX είναι ο τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού.

²⁹ AC = συμβασιούχος υπάλληλος· AL = Τοπικός υπάλληλος· END = αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας· INT = προσωρινό προσωπικό· JED = νέος εμπειρογνώμονας σε αντιπροσωπεία.

³⁰ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «BA»).

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανεμηθεί εντός της ΓΔ και το οποίο θα συμπληρωθεί, εάν χρειαστεί, με όλα τα πρόσθετα κονδύλια που ενδέχεται να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση της δράσης ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	
Εξωτερικό προσωπικό	

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί αναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθεί ο απαιτούμενος αναπρογραμματισμός και να προσδιοριστούν οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού και τα αντίστοιχα ποσά.

[...]

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του μέσου ευελιξίας ή την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθούν οι απαιτούμενες ενέργειες και να προσδιοριστούν οι τομείς και οι γραμμές του προϋπολογισμού και τα αντίστοιχα ποσά.

[...]

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτα μέρη.
- ~~Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται κατωτέρω:~~

Πιστώσεις σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			Σύνολο
Να προσδιοριστεί ο φορέας συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων								

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις ακόλουθες δημοσιονομικές επιπτώσεις:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα διάφορα έσοδα

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας ³¹						
		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)		
Άρθρο								

Για τα διάφορα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστεί(-ούν) η(οι) γραμμή(-ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

Άνευ αντικειμένου

Να προσδιοριστεί η μέθοδος υπολογισμού των επιπτώσεων στα έσοδα.

Άνευ αντικειμένου

³¹

Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης) τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 25 % για έξοδα είσπραξης.